

Animo

Olympiade-ganger en sportpaardenmaker pur sang

Animo was in zijn tijd een imponerend springpaard. In 1992 deed hij zelfs, met de Noor Morten Aasen in het zadel, mee aan de Olympische Spelen in Barcelona. Hiermee verkeert hij in select gezelschap, want dat is met een KWPN-goedgekeurde hengst nog maar enkele keren voorgekomen. Tussen alle wedstrijden door verwekte Animo nog een fors aantal nakomelingen die, eenmaal volwassen, allemaal konden springen en over dezelfde energieke en vlijtige natuur bleken te beschikken als hun vader. Animo bezet op de WBFSh-ranking de achtste plaats.

Dirk Caremans

Animo sprong zelf op de Olympische Spelen en staat nu op de achtste plaats op de World Breeding Ranking.

Naast deelname aan de Olympische Spelen behaalde Animo maar liefst achtenveertig plaatsingen in wereldbekerwedstrijden en Grote Prijzen. Zo werd hij ondermeer derde tijdens de Grote Prijs van Helsinki, bleef dubbel nul tijdens de Landenwedstrijd in Drammen en was daarmee de beste combinatie. Tijdens de wereldbekerwedstrijd in Antwerpen eindigde hij op een fraaie vierde plaats en hij werd tweede in de Grote Prijs van München. Van Animo werden voor diverse stamboeken over de hele wereld hengsten goedgekeurd. Voor het KWPN waren dat er vijf, te weten Monaco, Andiamo, Placido-K, Revenge-W en Regino.

Geen toeval

Bij Animo kun je eigenlijk niet spreken van een toevalstreffer. Zijn vader is de stemphengst Almé. Zijn nakomelingen stonden niet bekend als makkelijk, maar konden bijna zonder uitzondering goed springen. De in 1966 in Frankrijk geboren Almé was een zoon van Ibrahim, die op zijn beurt weer een zoon was van de bekende halfbloed, The Last Orange van Orange Peel xx. Wereldspringpaarden en -vererfers zoals Jalisco, Major de la Cour en Narcos II hebben Orange Peel zelfs meermalen in hun pedigree. Almé voert een behoorlijke scheut volbloed, want naast het bloed van Orange Peel xx is moeder Girondine een dochter van de Volbloed Ultimate xx. Quito de Baussy, die in 1990 Wereldkampioen werd, is meermalen ingeteeld op Ultimate xx. Evenals de minstens zo bekende Le Tot de Semilly.

Jacob Meijssen

Monaco is een KWPN-goedgekeurde zoon van Animo, die net als zijn vader 'stempelt'.

De vruchtbare Girondine heeft in combinatie met Ibrahim meerdere voor het Franse stamboek goedgekeurde zonen gekregen. Onder haar talrijke nageslacht bevinden zich ook diverse goede springpaarden. Via moeder Irene was Animo een kleinzoon van de fameuze Amor. Amor was van origine een Holsteiner met een forse scheut Trakehnerbloed. Er kan rustig gesteld worden, dat met Amor de sportpaardenfokkerij in Nederland een flinke stap voorwaarts heeft gedaan. Zijn kinderen waren veelal goed gebouwd en hadden vechtlust. Als je als ruiter dat laatste kon omzetten in positieve energie, dan had je daar in de wedstrijd veel plezier van. Opvallend was dat een flink aantal Amor-nakomelingen meeliep in de hoogste regionen van de verschillende disciplines. In 1967 kreeg Amor het keurpredikaat toegekend en een jaar later werd hij preferent verklaard. Stermerrie Irene komt uit een klassieke moederlijn met de zwarte Gelderse kernmerrie Omentine (v.Karolus van Wittenstein) als moeder. Zij werd op haar beurt geboren uit de kroon kernmerrie Comentine (v.Ridderslag). Familie Bakker uit Egmond aan den Hoef kocht Omentine als oudere merrie en fokte uit haar nog één veulen, Irene. Het is al een flinke poos geleden, maar Simon Bakker kan zich Irene nog goed herinneren: "Ze was een prachtig paard met goede gangen. Als driejarige ben ik met haar naar de keuring geweest en daar werd ze ster. Ik heb ook met haar gereden onder het zadel, vooral het springen ging haar goed af. In de

omgang was ze eerlijk, maar eigenninnig. Als ze ergens op een stuk land stond en ze had het niet naar haar zin, dan was er geen hek of sloot wat haar in dat weiland hield. Ik had toen ook al een veehouderijbedrijf en daardoor altijd te weinig tijd om achter die merrie aan te lopen, dus toen ze een jaar of zeven of acht was, heb ik haar verkocht. Ik had toen al een mooie nakomeling van haar, een dochter van Exilio xx,

Mirjam. Helaas ontsnapte deze later, met een veulen aan de voet, ook een keer uit de wei. Ze botsten tegen een passerende bus en waren beide op slag dood, dus toen had ik niets meer van die lijn en dat vond ik wel heel jammer!"

Eigenninnige stermerrie

Animo werd op 7 mei 1982 geboren op stal bij Peter Simons. Moeder Irene belandde min of meer per toeval bij deze van oorsprong Nederlandse maar inmiddels Belgische fokker op stal: "Destijds was ik slager van koeien en varkens. Op een dag kreeg ik een telefoontje van de inmiddels overleden Mario Pompen. Hij runde een manege in Brunssum en had een stermerrie van Amor op stal. Zij was drachtig van Pericles xx, maar verwierp halverwege de dracht. Mario wilde deze Irene inzetten voor de manegelessen, maar dit was geen succes. Als ze iets moest doen waar ze geen zin in had, stond ze steil overeind op haar achterbenen en als een ruiter een bosrit met haar maakte kwam ze negen van de tien keer alleen naar huis. Ze was dus duidelijk geen geschikt manegepaard. Mario belde mij op en vroeg of ik interesse had in een stermerrie en zo niet dan was ze goed voor de

Dirk Caremans

Andiamo is geboren bij Morten Aasen en heeft succesvol internationaal gesprongen met onder meer Jos Lansink.

slacht. Ik heb haar over de telefoon ongezien gekocht. Het was tenslotte een stermerrie en deskundigen hadden haar goed genoeg bevonden voor dat predikaat, dus ik had niet het idee dat ik me er erg aan kon bekopen. Toen ze kwam was ik meteen gecharmeerd van haar; een mooie en langgelijnde merrie. Ik heb haar de eerste keer gedekt met Heidelberg. Daar kwam een goed hengstveulen van, dat later als sportpaard is verkocht. Meteen daarna deden werkte niet, want Irene werd niet makkelijk drachtig met een veulen aan de voet. In 1981 heb ik het weer geprobeerd. Als vaderpaard moest ik kiezen tussen Almé en Ramiro. Ik had destijds een goed contact met Frank Kemperman en samen waren we het erover eens dat Ramiro waarschijnlijk wat te stoer was voor deze merrie en gingen we voor het luxe van Almé. Als veulen was Animo vrij normaal, niet opvallend in ieder geval. Ik heb hem voorgesteld op het Benelux Open Kampioenschap maar hij kwam niet in de finale. Hij was misschien wat te gewoon als hengst en miste net het gouden draadje, maar ik twijfelde geen moment of hij zou een fijn sportpaard worden. Toen Animo veertien maanden oud was, kwam een handelaar bij mij een driejarige hengst bekijken. Hij zag in de wei ook Animo lopen en wilde hem meteen erbij hebben. Via deze Henk Voeselek belandde Animo bij Gertjan van Olst. Gertjan was een echte fan van Almé-

bloed en bij hem heeft Animo alle kansen gekregen.”
 “Ik heb Irene na Animo nog een keer proberen te dekken, ditmaal met Ramiro. Het einde van het liedje was dat de merrie niet drachtig was, ondanks dat we van alles geprobeerd hadden en ik een forse factuur kreeg van de behandelingskosten. Het was nog in de tijd van het natuurlijk dekken. Bij Dienst Paardenhouderij Nederland werd toen al wel volop geëxperimenteerd met kunstmatige inseminatie. Tegen Frank Kemperman zei ik toen: ”Je mag de merrie hebben, maar dan moet je die factuur verscheuren.” Hij ging akkoord en zo is Irene naar de DPN verhuisd. Maar daar hadden ze snel genoeg van die bijdehante dame. Ook daar sprong ze overal overheen, dus liep ze om de haverklap in een andere wei of los op het erf. Met Animo aan de voet sprong ze ook zo van de ene naar de andere wei en hij sprong dan gewoon mee. Irene was ook superintelligent. Als ik met de dierenarts bij de wei kwam, dan wist ze meteen dat er iets aan de hand was, terwijl de andere paarden dan nog gewoon stonden te eten. Als de dierenarts haar bijvoorbeeld wilde enten, dan moest hij in de auto wachten totdat ik haar een halster en een touw om had gedaan en ook al had ze hem niet eens gezien, dan viel zelfs dat niet mee. Ze rook gewoon onraad. Ik heb wel eens met mijn voeten een meter boven de grond gezweefd toen ik haar vasthield voor een

Dirk Caremans

Placido K was verrichtingstopper in 2000, won de KNHS/KWPN-Hengstcompetitie in 2002 en geeft extra fijn springende nakomelingen.

Dirk Caremans

Revenge W was de smaakmaker op de KWPN Select Sale in 2001. Hij liep onder Wout-Jan van der Schans de hengstcompetitie en werd later nog tot op Lichte Tour niveau uitgebracht in de dressuur.

enting. Na DPN is ze verhuisd naar Jacques Vriens en ben ik haar spoor bijster geraakt. Animo heb ik als hengst nog wel verschillende malen gebruikt. Uit een draversmerrie fokte ik Ever en Forever. De eerste is nog NKB-kampioen geweest en als sportpaard naar Spanje verkocht. De tweede sprong op de UTV al heel apart, maar ik verloor ook hem daarna uit het oog. Bij toeval zag ik hem terug op de televisie onder de naam Bodyguard. Hij heeft met Philip Lejeune meegedaan aan de Grote Prijs van Brussel en won de kwalificatie voor de Grote Prijs van Maastricht. Daarna is hij jammer genoeg geblesseerd geraakt en uit beeld verdwenen. Ik heb ook Ramiro-dochter Amira gedekt met Animo. Hieruit is Farah geboren en ook zij heeft internationaal gesprongen. Animo is nu bijna een kwart eeuw in beeld als fokhengst en zijn invloed in de tweede en derde generatie lijkt nog onverminderd groot!”

Dirk Caremans

Regino scoorde in het verrichtingsonderzoek 8.5 voor vermogen. Momenteel loopt de hengst internationaal onder de Belgische ruiter Maurice van Roosbroeck.

Weinig animo

Gertjan van Olst uit Den Hout, zo is inmiddels al meermalen bewezen, heeft altijd een goed oog gehad voor het potentieel van een jonge hengst. "In maart 1984 kreeg ik via via te horen, dat Henk Voesenek uit Oosteind een tweejarige Almé-zoon te koop had. Ik had toentertijd al een sterke interesse in de Franse fokkerij, want daar kwamen geweldige springpaarden vandaan, met goede ruggen en super, en voor ons meestal nieuwe, bloedopbouw. Het was met name de nafok van Ibrahim-zoon Almé, die mijn bijzondere aandacht had. Ik kreeg toentertijd bij het KWPN Zalmeco goedgekeurd en bij het SBS de hengst Zalmé, die sprong in 1988 als zevenjarige al mee op de Olympische Spelen. Ik ben gaan kijken bij Animo en vanaf het eerste moment dacht ik: 'die moet ik hebben'. Ik had wel iets mijn vraagtekens bij de maat, hij was niet al te groot, maar ik heb toch de gok genomen. Ik heb hem samen gekocht met Evert Jan van de Brink uit Harskamp. Daar heeft hij de volgende zomer ook in de wei gestaan en ik was blij verrast toen ik hem dat najaar weer ging ophalen, want hij had het heel goed gedaan. Animo werd opgegeven voor de hengstenkeuring, maar ik herinner mij

dat ik zelf iets twijfelde of zijn bloedopbouw goed genoeg zou zijn voor een aangewezen hengst. Almé was zeker goed genoeg, maar meteen daarachter kwamen de toch wel klassieke Amor en Karolus van Wittenstein. Tijdens de eerste bezichtiging in Zuidlaren kwam Animo binnen en keek tijdens het opstellen als een koning in het rond, en mijn twijfels waren weg, ik dacht: 'Ja, dat is klaar!'. Hij mocht inderdaad door naar de volgende ronde, maar tijdens de tweede bezichtiging in Utrecht ging het nog bijna mis. Destijds moesten de paarden voor het cornage-onderzoek nog op drie benen door een zware zandbak lopen. Bij het opbinden van het been bezerde Animo zich, maar gelukkig liep alles goed af. Hij werd aangewezen voor Ermelo. Overigens was Animo niet zijn eerste veulenboeknaam, maar de zeer toepasselijke naam die mevrouw Seldenrijk, toentertijd secretaresse van het WPN, had bedacht tijdens zijn verrichtingstest. Ik kreeg dat jaar naast Animo ook de hengst Aktion goedgekeurd, die had ik samen met Tiek van Uyttert en Rinus de Jong. Het leuke is dat zowel Animo als Aktion in 1992 op de Olympische Spelen in Barcelona waren, waar overigens Aktion wegens uitdrogingsverschijnselen niet gestart is. Ook zijn deze beide heng-

sten op latere leeftijd keur verklaard. Een bijzonder duo dus! Tijdens het verrichtingsonderzoek in Ermelo deed Aktion het heel goed en Animo eindigde in het onderdeind. Hij kreeg wel hoge punten voor het springen en zijn galop. Zijn lage plaatsing deed mij weinig, ik geloofde in zijn springkwaliteiten. Maar om één hengst te kunnen houden, moest ik de andere verkopen, en juist Animo wilde ik houden en daarom heb ik mijn deel van Aktion verkocht. Ik hield mijn helft in Animo, en later heb ik de tweede helft ook gekocht. Tijdens het klaarmaken voor de hengstenkeuring had ik al gemerkt wat een geweldig paard het was. Hij was heel intelligent, je hoefde maar een keer iets te vragen en hij wist het. Daarnaast was hij vlijtig en had altijd zin om te werken. Op een gegeven moment zag ik dat de ontwikkeling van een getalenteerd springpaard als Animo zeker zo belangrijk was als de dekking. Vandaar dat ik hem toen als één van de eerste particuliere hengsten op KI heb gezet. Als vier- en vijfjarige heeft Henk Diks uit Vorstenbosch Animo in de Hengstencompetitie gereden. Hij deed het heel goed en was iedere keer voorin geplaatst. Henk Diks startte hem als zesjarige voor het eerst Nationaal en daarna is de hengst voor zijn verdere ontwikke-

ling naar Engeland gegaan, naar Rob Hoekstra. Tegenwoordig heb je hier oefenparcoursen bijna op iedere hoek van de straat, maar dat was destijds nog niet. In Engeland wel en Rob, die ik kende als een zeer goede opleider van jonge paarden, heeft Animo verder geschoold. In de daaropvolgende zomer kwam hij weer thuis voor de dekdiens. Ik trainde hem zelf en stapte er iedere dag voor mijn plezier op. Ik was iedere keer weer verbaasd hoe hij zich liet rijden, het was gewoon een fantastisch makkelijk paard. Ik kan me nog herinneren, dat in die zomer Rob langskwam met de vrachtwagen en Animo oppikte om mee naar het internationale concours in Odense te gaan en er daar zo driemaal mee in de prijzen reed. Toen was Animo pas zeven jaar. Heen en weer reizen van Engeland bleek uiteindelijk toch lastig en toen heeft Peter Bulthuis de training overgenomen. Twee keer in de week ging ik met Animo richting Henk Nooren waar Peter toen werkte. Ik nam toen overigens ook altijd Calypso mee, die eigenlijk een zelfde opleiding gehad heeft onder dezelfde ruiters als Animo. In het weekend reed ik met de hengsten naar het concours waar Peter dan opstapte. In de volgende stap van Animo's carrière zijn we bij Henk van den Broek terecht gekomen, die was toen succesvol met Andretti. Met Henk liep Animo in 1991 zijn eerste Wereldbekerwedstrijd in Den Bosch en een paar weken later de Wereldbekerkwalificatie in Antwerpen. Dat was een prachtige wedstrijd; hij groeide er helemaal in. De wereldbekerwedstrijden bestonden toen nog uit twee manches plus barrage. Animo bleef twee keer nul. Slechts vijf combinaties belandden in de barrage. Animo ging als een speer en zette de snelste tijd neer. Helaas tikte Henk met zijn voet tegen de staander toen hij heel kort wilde wenden en toen viel de laatste balk. Daardoor miste Animo zijn eerste Volvo, maar wel prachtige sport om mee te maken."

"Na die kwalificatie werden Henk en Animo opgenomen in het A-kader en mochten ze naar Rome. Echter, Morten Aasen had op de televisie de wedstrijd in Antwerpen gevolgd. Hij zocht een paard voor de Olympische Spelen en hij bleef bellen met de vraag of Animo te koop was. Op een gegeven moment ging ik overstag en net voordat Henk naar Rome zou gaan, heb ik geld gevraagd. Morten kwam kijken en had

Robin Hood W staat met ruiter Ben Maher op de tweede plaats op de wereldranglijst.

zijn eigen dierenarts al bij zich. We hebben Animo opgezadeld en Morten stapte op. Henk en ik keken elkaar aan en dachten bij de eerste sprong hetzelfde: 'die wordt verkocht, dus geen Rome', en ja hoor, de veearts keurde hem en bekeek zijn foto's en de koop was rond. Morten was een hele goede amateurruiter en hij deed met Animo inderdaad waarvoor hij hem gekocht had; meerijden in Barcelona. De landenwedstrijd stond zwaar, maar Animo sprong en vocht voor wat hij waard was en zoals altijd gaf hij alles. Hij haalde in de eerste omloop één fout en was in de tweede omloop volgens mij nul. Hij plaatste zich in ieder geval voor de individuele finaledag bij de beste dertig. De Olympische Spelen hadden prioriteit voor Morten, daarna heeft Animo nog een jaar bij mij thuis gestaan om te dekken. Ik reed hem weer tussendoor en Morten kwam zo af en toe langs om even te rijden. Ik zorgde tussendoor dat hij op de concoursen

kwam, zodat Morten en Animo hun sportcarrière konden voortzetten.

Auto Springen

Animo is voor mij en ons bedrijf heel belangrijk geweest. Ik heb veel mooie momenten met hem beleefd, zoals bijvoorbeeld in 1990 toen we onze jaarlijkse Hengsteshow in Oud Gastel hadden. Ik had me ooit voorgenomen om met Animo een keer over mijn eigen auto te springen. Dat idee met die auto leek me wel leuk voor op de show. Ik wilde wel een keer oefenen natuurlijk. Mijn Mercedes werd in de bak gezet, met een paar staanders ervoor. Animo was veel gewend dus galoppeerde er simpel op af en sprong. Midden boven de auto kreeg hij door dat hij wel over iets heel vreemds heenging. Hij landde zonder ook maar iets aan te raken, maar hij was daarna wel van de leg en ik moest een half uur met hem stappen om zijn hartslag normaal te krijgen. Ik heb

het kunstje maar niet herhaald op de show, maar had wel gedaan wat ik me met hem had voorgenomen. Animo is nu zevenentwintig jaar en geniet van zijn oude dag in Engeland. Als ik in Engeland ben ga ik altijd nog graag even bij hem kijken. Vanaf het eerste moment dat ik hem zag, is hij mijn favoriet geweest en gebleven; zijn persoonlijkheid, zijn energie, zijn vechtlust, zijn natuurlijke balans en zijn intelligentie zijn ongelooflijk. Die eigenschappen zie ik terug bij zijn nakomelingen en daarom zijn er ook zoveel zeer succesvol in de grote sport. Hij staat niet voor niets als nummer 8 in de World Breeding Rankings. Maar wat hun kracht is, kan uiteindelijk als jong paard in de handen van een amateur tegen ze werken, vandaar dat de kinderen van Animo als jong paard wel eens als 'niet eenvoudig' bestempeld worden." "Na zijn verrichtingstest ging Animo mee op de wagen om als zogenaamde 'padhengst' zijn werk te gaan doen. Hij heeft twee seizoenen op de natuurlijke manier gedekt en ik moest aardig mijn

best doen om er merries bij te krijgen. In het begin moest ik de fokkers er bijna met hun haren bijslepen en vooral wat hij in het begin aan merries te bedienen kreeg, was niet om over naar huis te schrijven. Dat snapte ik ook wel, want Animo was wat klassiek gebouwd en je kon er geen keuringspaarden van verwachten. Hij was een leverancier van sportpaarden, niet van keuringspaarden. Maar na het aarzelende begin, kwamen er steeds meer fokkers die zijn springkwaliteiten zagen en de betere merries beschikbaar stelden. Zelf heb ik ook veel nakomelingen van hem in handen gehad waaronder Animo's Hallo; een absolute springmachine, maar als hengst drukte hij niet echt door. Vervolgens Monaco, die hele goede kinderen heeft gegeven en natuurlijk Andiamo. Hem kocht ik als jaarling van Morten. Hij kon fenomenaal springen en vererft dat ook. Andiamo is in zijn karakter niet zo extreem en geeft fijne springpaarden. Als je foto's van Ibrahim, Almé, Animo en Andiamo naast elkaar legt, dan zie je dat ze per

generatie iets moderner worden, maar in grote lijnen zie je ook tussen deze vier sterke overeenkomsten; dezelfde uitstraling, ze stralen kracht uit. Zijn sterk gebouwd met goede ruggen. En alle vier stempelen ze! Animo heeft voor veel goede springpaarden gezorgd en dat werd uiteindelijk ook beloond. Ik hield me er niet zo mee bezig, maar op een dag werd ik zeer aangenaam verrast toen de toenmalige directeur van het KWPN, de heer Gert van der Veen, mij belde om mij namens de hengstenkeuringscommissie te feliciteren met het keursschap van Animo. Dat was natuurlijk een geweldige belevenis; van een hengst waar ik in het begin bij de boeren moest leuren om mee te mogen dekken tot een keurhengst!"

Groot hart

De Noor Morten Aasen bewaart eveneens goede herinneringen aan zijn springwedstrijden met 'grand old man' Animo: "Het was een fantastisch, sterk paard met een erg groot hart. Hij hield van de spanning in

Keurmerrie Riovanna won recent in Oslo met Harrie Smolders in het zadel de direct-op-tijd-wedstrijd en lijkt een belofte voor de toekomst.

Colorado met Harrie Smolders was winnaar van de Grand Prix van Royan. In het verleden waren David Jobertie en Albert Voorn zeer succesvol met dit paard.

Foto's: Dirk Caremans

Dirk Caremans

Clear Round than Party maakte enkele jaren geleden met Geir Gullikson furore.

de ring en deed altijd verschrikkelijk zijn best. Aan de Olympische Spelen van 1992 denk ik met plezier terug. De voorbereiding was helaas niet optimaal, want na de wedstrijd in Drammen bliesseerde Animo zich en moest rust houden. Dat was in juni en de Olympische Spelen vonden plaats in augustus. Toen was hij gelukkig weer helemaal in orde, maar de training had een paar weken stilgelegen. Toch wist hij zich te kwalificeren voor de finale in Barcelona en dat was al een prestatie op zich. Zijn springkwaliteiten bleven niet onopgemerkt en hij is veel gebruikt als vaderpaard. Hij heeft in zijn leven zo rond de 1500 merries bediend. De eerste Animo die bij ons op de stoeterij in Engeland geboren werd, was Andiamo en dat was dus een goed begin. We hebben veel nakomelingen van Animo verkocht naar Amerika en diverse andere landen. Er was altijd belangstelling voor. Als er ergens een jonge Animo op concours verscheen, trok hij automatisch alle aandacht naar zich toe en er werd veel van verwacht. Mijn ervaring is wel, dat Animo-nakomelingen, hoewel altijd getalenteerd, als drie-, vier- of vijfjarige best een beetje moeilijk konden zijn. Maar eenmaal zes jaar, dan waren ze mentaal en lichamelijk volgroeid en dan kon je als professional geen fijnere paarden hebben om te rijden. Op stal zijn het altijd plezierige paarden, die extra kunnen genieten van alle aandacht en verzorging. Animo dekt nog jaarlijks zo'n twintig merries. Hij mag dan op leeftijd zijn, maar geniet nog volop van het leven. Hij

heeft zijn eigen graspaddock, waarin hij dagelijks een paar uur loopt. Hij gaat ook graag weer naar binnen, laat hem maar niet wachten, want dan maakt hij zijn onvrede duidelijk kenbaar. Grappig is dat als je iets tegen hem zegt, je altijd antwoord terug krijgt. Hij blijft, tot aan zijn laatste adem, een bijzonder paard!"

Verrichting en vererving

In het voorjaar van 1985 kwam Animo in Ermelo voor het verrichtingsonderzoek. In het begin was hij iets gespannen op stal, maar dat verbeterde na verandering van box en naarmate hij er langer was. Het was een eerlijke, vriendelijke en goedgehumeerde hengst, die in het rijden zijn ruiter eerst uitprobeerde. Bleek de ruiter adequaat en handig genoeg, onderwierp hij zich, was vlijtig en liet zich zeer plezierig rijden. In beweging viel vooral zijn galop positief op. Hij was handig op de sprong en toonde veel vermogen. Het werk in het terrein ging hem goed en makkelijk af. Als dressuurpaard beschikte hij over voldoende aanleg. Hij sloot het onderzoek af met een 8.5 voor het vrijspringen en drie keer een 8 voor springen onder het zadel, stalgedrag en het trainingsrapport. Tijdens zijn eerste veulenrapportage vielen zijn nakomelingen niet heel positief op, waarschijnlijk omdat Animo in het begin doorsnee weinig kwaliteitsvolle merries te bedienen kreeg. De veulens waren matig ontwikkeld en net voldoende rijtypisch, met wel een sterk achterbeengebied. Toen Animo goede

merries kreeg aangeboden, werden ook de veulens exterieurmatig steeds beter. Wat hij zonder uitzondering doorgaf aan al zijn nakomelingen was een uitzonderlijke springtechniek, voorzichtig met veel afdruk, en een goede galop. Daarnaast bleken zijn kinderen over veel vechtlust te beschikken en de wil om er altijd overheen te gaan. In januari 1995 werd Animo voor het eerst voor drie jaar goedgekeurd en in december van dat jaar werd hij keur verklaard.

Volgens Arie Hamoen en Pieter Kersten, beide lid van de Hengstenkeuringscommissie heeft Animo een belangrijke bijdrage geleverd aan het op de kaart zetten van het KWPN-springpaard: "Hoewel Animo tijdens het verrichtingsonderzoek in de onderste gelederen eindigde en zeker zijn veulens van zijn eerste jaargangen niet meevielen, heeft de hengstenkeuringscommissie uit die periode altijd vertrouwen gehad in de springkwaliteiten van deze hengst. Toen de eerste nakomelingen de sport ingingen, bleek al snel dat het vertrouwen geheel terecht was. Zijn kinderen waren doorsnee niet al te makkelijk, maar konden bijna zonder uitzondering heel goed springen. Animo werd keur puur op de prestaties van zijn in Nederland springende nakomelingen. De KWPN doet alle moeite om de resultaten van in het buitenland presterende nakomelingen van KWPN-hengsten in beeld te krijgen, maar dat lukte zeker in het verleden niet altijd. De resultaten van de in het buitenland succesvolle kinderen van Animo zijn dus niet allemaal meegenomen. Voor exterieur scoort Animo 100 en voor beweging 104. Hiermee wordt aangegeven, dat hij een gemiddeld exterieur vererft met een doorsnee gewone bewegingsvorm. Dit alles bij een betrouwbaarheid van 95 %. Voor wat betreft de sportindex scoort hij nog steeds heel hoog: 135, met eveneens een hoge betrouwbaarheid van 95 %. Zijn springkwaliteiten gaf Animo door aan al zijn kinderen of ze nu uit lichte of wat zwaardere merries kwamen. Maar vanwege zijn klassieke moederlijn past hij voor wat betreft exterieur wel het beste op merries met wat meer 'bloed'. Daarnaast moet de merrie van zichzelf een goede beweging, met name de stap, in huis hebben en zeker geen te recht kruis. Bij de moderne merries van nu, kan deze sportpaardenmaker pur sang waarschijnlijk nog goed werk doen! Wel belangrijk is dat de merries beschikken over een fijn en evenwichtig karakter."

